

har fundet saa retfærdigt, saa troer jeg, at man meget bedre kunde vende det om; Raisonnementet er nemlig dette, at den, der bliver frie for Byrden, er egentlig de Sogne i Odense Amt, hvori Bomme ere anlagte, og at det derfor er retfærdigt, at disse Sognes Beboere give en Erstatning, fordi de blive frie for Byrden; men jeg siger, at det er meget rigtigere at slutte saaledes: der har ikke været nogensomhelst Anledning til at anlægge Bomme i Odense Amt, medens man fritog Svendborg Amt derfor, nu har Odense Amt i en lang Række af Aar meget rolig baaret denne Byrde, medens Svendborg Amt har været fri, saa kunde man jo have denne Byrde for Odense Amt og sige til Svendborg Amt: „Du har været fri saalænge, nu skal Du betale Erstatningen“. Det var efter min Mening meget retfærdigt, og jeg troer derfor, at den høitærede Justitsminister har handlet fuldkommen rigtigt, ved at anbefale dette Forslag; han har ikke krænket Justitsen ved den Maade, han har be-
tragtet Sagen paa.

J. N. Hansen: Maa jeg bede om Ordet, for at gjøre en formel Bemærkning.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.

J. N. Hansen: Jeg vil blot bemærke, at § 14 i Forretningsordenen siger: Ingen maa under en Sags første Behandling tale mere end 2 Gange; men det forekommer mig, at, naar en Forslagsstiller, der staaer ene, ikke maa tale mere end 2 Gange, maa heller ikke en Ordfører tale mere end 2 Gange.

Formanden: Det er en Bidsfarelse fra den ærede Rigsdagsmands Side, hvilken jeg imidlertid ikke troer det nødvendigt for mig nærmere at ophvise — der har ofte her været Tilfælde tilstede af ganske lignende Bessaffenhed, som af mig stedse ere behandlede paa samme Maade. — Indenrigsministeren har Ordet.

Indenrigsministeren: Jeg finder mig foranlediget til at sige et Par Ord med Hensyn til hvad der er anført af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de District (Monrad). Det forholder sig nemlig saaledes, at dette Forhold allerede har faaet en særegen Ordning i forskellige Amter, saaledes har

der f. Ex. allerede for Lolland og Falsters Vedkommende fundet Afvigelser Sted, idet der ikke erlægges Bompeng, men derimod betales de saakaldte Chaussépenge. Det er noget, som er aldeles analogt hermed, naar der for Odense og Svendborg Amter andrages paa, at der ikke herefter skal erlægges Bompeng, men derimod indbetales en vis Sum istedetfor. Dette hele Forhold har ogsaa i Lovgivningen faaet en vis communal Character, idet det interesserer Amternes indre Deconomie, da nemlig en Deel af Bompengene kommer til Indtægt for Amtsrepartitionsfondet eller afdrages, forinden den Trebiedeel, som falder paa Amtet, beregnes, og saaledes kan der vel være Grund til med Hensyn til dette enkelte Forhold, at gaae frem efter de Duffer, som fremkomme fra de forskellige Egne, naar ikke det hele Forhold derved forrykkes, hvilket det ikke gjør, naar der bliver erlagt en Erstatning, som svarer til, hvad der hidtil er indkommet for den almindelige Veikasse. Jeg troer ogsaa, at der navnlig, naar hensees til, hvor overmaade forskjelligt Vedligeholdelsesudgifter falde i de forskellige Amter, gives en særdeles Grund til at holde paa Kommene der, hvor Vedligeholdelsesudgifterne ere meget betydelige. I Alt dette troer jeg kan findes Retfærdiggjørelse for at gaae den Vej, Forslagsstillerne have anbefalet.

Da ingen Flere begjærede Ordet blev Lovens Overgang til anden Behandling sat under Afstemning og vedtagen med 58 mod 2 Stemmer.

Formanden: Da intet Forslag om Nedfattelse af et Udvalg gjøres, vil Loven overgaae directe til anden Behandling i Thinget.

Jeg skal bede Endringsforslagene, som agtes stillede, indgivne under Mødet imorgen.

Vi gaae dernæst over til første Behandling af Forslag til Lov om Statskovenes Bestyrelse; Lovforslaget findes i Nr. 56 af Anhanget, Spalte 865 o. flg.

Ordføreren (Esherning): Idet jeg paa Udvalgets Begne foreslægger Thinget Forslag til Lov om Statskovenes Bestyrelse, maa jeg bringe i Erindring to vigtige Momenter, som til en vis Grad har behersket Udvalget ved Affattelsen af dets Betænkning, det ene er, at